

Brev fra Sovjetunionen

Af Allan Brink
Spanien

En af fordelene ved at blive ældre er, at oprydning i højere og højere grad kan bringe halvklassiske ting frem.

Jeg er midt i en større filatelistisk oprydning, og der faldt jeg over nogle breve fra begyndelsen af 1980'erne, da jeg var et par og tyve år ung.

Den gang var man anderledes primitiv i sine vaner, og selv om man i min nuværende alder skal passe på ikke at blive for sentimental og "minderne-har-manda-lov-at-have" lig, var det trods alt en smule mere eksotisk den gang – og på mange måder var det ret charmerende.

Jeg havde på dette tidspunkt i denne min meget virile del af min filatelistiske karriere omkring 30 byttevenner rundt om i verden fra Norge til Brasilien og fra Schweiz til Malaysia. Jeg finansierede blandt andet mine indkøb (som i høj grad var erhvervelse af byttemateriale) ved at tilbyde nyhedstjeneste for nominel værdi + 25% med hovedsageligt kunder i filateliens centralmagt, Vesttyskland.

Der var to af mine kunder, som abonnerede på Sovjetunionen. Det klarede jeg via en bytteforbindelse med en samler/småhandlende i Letland. Letland var som bekendt på det tidspunkt en af de mange stater i kommunistiske Sovjetunionen. Jeg sendte postfrisk Grønland til min ven

i Letland, og han forsynede mig så til gengæld med to stemplede eksemplarer af alle nye mærker

Illustration 2: Forstørrelse af kontrolstemplet, som beviste, at brevet nu var behørigt autoriseret til at begynde rejsen til det lille udland

Illustration 1: Anbefalet brev fra Moskva til København frankeret med 82 kopek, en sandsynlig overfrankering på 2 kopek

Illustration 3: Indstikskort fra dengang og den anden side af Jerntæppet – om de Hawid luksusindstikskort jeg brugte nåede frem til Artur kan jeg ikke huske.

fra SSSR (det var mange – i 1982 udsendte Sovjetunionen 105 frimærker). Som de fleste ved er 99% af stemplede mærker fra Sovjetunionen ordreaftemplede i Moskva, og det var mine tyske kunder godt tilfredse med.

Jeg viser her fire af de breve, som jeg fik fra min ven Artur i Letland, da jeg synes de er interessante i mere end én forstand. Det første er et anbefalet brev (illustration 1) sendt den 28.09.1982 fra Moskva til mig i København. Brevet er frankeret med 82 kopek, som uden tvivl er en overfrankering med 2 kopek, da andre tilsvarende breve er frankerede med nøjagtig 80 kopek. Bemærk den smukke frankering med en Lenin miniblok, som altså her er ægte postalt brugt.

Kontrol

Men det måske om ikke posthistorisk så dog filatelihistorisk mest interessante er det trekantede stempel med indskriften "КОНТРОЛЬНЫЙ ПУНКТ ПО ФИЛОЪМЕНУ". Hvis man skriver dette med vore bogstaver behøver man ikke engang oversætte: KONTROLNIJ PUNKT PO FILAMENU! "Det filatelistiske kontrolpunkt" (illustration 2). Mine breve måtte jeg adressere til Artur, c/o Det filatelistiske

Kontrolpunkt og derefter hans adresse i Letland. Sådan var kontrollen i Sovjetunionen. Noget så uskyldigt som en byttesending fra en samler i Danmark (vel, smågrossist) måtte først lige kontrolleres.

Imidlertid kan jeg huske, at Artur og jeg snød lidt til gensidig fordel, når vi opgjorde vort regnskab. Der var absolut ingen måde Artur kunne få udenlandsk valuta til at købe sine postfriske grønlandske frimærker for, så

han var mere end glad for at give mig en lidt bedre vekselkurs, når jeg en gang imellem sendte lidt ekstra til ham uden at skrive det på regnskabet (så meget for KONTROLLEN's effektivitet).

Jeg må rødmende indrømme, at jeg ikke gav fordelene videre til de tyske kunder men brugte hele fortjenesten på det, jeg købte til min egen samling. Artur blev også en god penneven, og vi skrev til hinanden om stort og småt på skoletysk.

Frimærkerne fra Artur kom på indstikskort, som han selv producerede. Nogle gange var de sågar bøjet af gamle buskoreplaner så stor var manglen på ganske almindelige ting som papir i Sovjetunionen. Jeg har desværre kun et sådan indstikskort af almindeligt papir, som er sat sammen med marginalerne fra frimærkeark (illustration 3).

I PET's arkiv?

Jeg undrer mig over, om der er nogle af DFT's læsere, som stadigvæk bytter med udenlandske forbindelser. Det var i hvert fald sjovere og mere tilfredsstillende end at købe på auktion og på e-Bay, men naturligvis også mindre effektivt. Men jeg tænker også på, om jeg selv røg i PET's arkiv ved at få brev fra hinsides

Illustration 4: En mere dagligsdagsserie fokuseret frankering

Illustration 5: Nøjagtig 45 kopek frankering sammensat af fire mærker på henholdsvis 14, 15, 15 og 1 kopek – dette har uden tvivl været første sats for et anbefalet brev, hvorimod 80 kopek var anden sats.

Jerntæppet næsten hver anden uge.

Hvis der blandt DFT's læsere er nogen, som har interesse i nogle af kuverterne kan de fås mod betaling af portoen.

Skriv først til
allanbrink1960@gmail.com
eller Allan Brink, Paseo del Hontanar, 1 - viv. 33, E-28223 Pozuelo de Alarcón, Spanien.

Illustration 6: Artur sendte behørigt denne kuvert med H.C. Andersen til sin danske ven som en souvenir udenom kontrollen (filatelikontrollen – om brevet er censureret ved vi ikke). Frankeringen er på 20 kopek, da brevet ikke er anbefalet.

**Du kan læse alle DFT udgaver
fra 2001 og frem på www.danfil.dk**